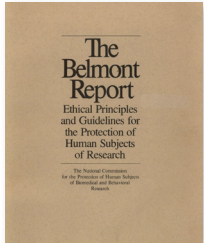

เอกสารมาตรฐาน จริยธรรมการวิจัย

การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ จำเป็นต้องผ่านกระบวนการรับรองจริยธรรมการวิจัย ซึ่งมีเอกสารมาตรฐานทางจริยธรรมการวิจัยที่สำคัญสำหรับการอ้างอิงหลายฉบับ

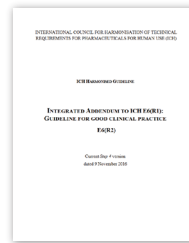

The Belmont Report

Ethical Principles and Guidelines for the Protection of Human Subjects of Research

จัดทำโดย กรรมาธิการพิทักษ์สิทธิมนุษยชนในการวิจัยด้านชีวเวชศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (National Commission for the Protection of Human Subjects of Biomedical and Behavioral Research) ประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดหลักจริยธรรมพื้นฐานสามประการ คือ

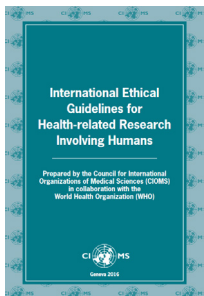
- หลักความเคารพในบุคคล (Respect for Person)
- หลักคุณประโยชน์ (Beneficence)
- หลักความยุติธรรม (Justice)

Good Clinical Practice (GCP)

By The International Council for Harmonisation of Technical Requirements for Pharmaceuticals for Human Use (ICH)

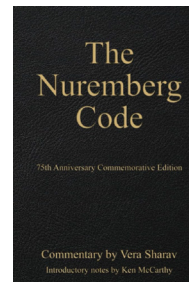
มาตรฐานสากลด้านจริยธรรมและวิชาการสำหรับวางรูปแบบดำเนินการ บันทึก และรายงานการวิจัยทางคลินิก เพื่อรับประกันว่าสิทธิความปลอดภัยของผู้ร่วมวิจัยจะได้รับความคุ้มครอง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาวิจัยทางคลินิก และรับประกันความน่าเชื่อถือของงานวิจัย

International Ethical Guidelines for Health-related Research Involving Humans

By Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) and World Health Organization (WHO)

แนวทางสากลเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดย สภาองค์การสากลด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ (CIOMS) ร่วมกับ องค์การอนามัยโลก (WHO) มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิ ปลอดภัย และสุขภาพของผู้ร่วมวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย รวมถึงบุคลากรผู้วิจัยด้วย

Nuremberg Code

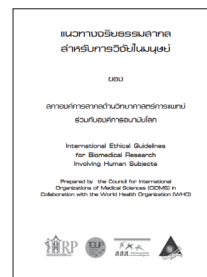
หลักเกณฑ์ทางจริยธรรมสำหรับการวิจัยในมนุษย์เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง กำหนดขึ้นหลังจากการพิจารณาคดีอาชญากรรมสงครามที่กรุงนูเรมเบิร์ก ประเทศเยอรมัน จากการกระทำของกองทัพนาซี ในสงครามโลกครั้งที่ 2

กฎนูเรมเบิร์กเขียนโดยนักกฎหมาย มุ่งเน้นการป้องกันการกระทำผิดมากกว่าส่งเสริมการวิจัยที่ถูกหลักจริยธรรม กำหนดเป็นมาตรฐาน 10 ประการ ซึ่งผู้วิจัยต้องปฏิบัติตามเมื่อทำการวิจัยกับมนุษย์

Declaration of Helsinki

ปฏิญญาเฮลซิงกิ เป็นหลักเกณฑ์จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ประกาศครั้งแรกโดยสมาคมแพทยสมาคมโลกที่กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ เมื่อปี พ.ศ. 2507 ในประเทศไทย แพทยสมาคมยอมรับปฏิญญานี้อย่างเป็นทางการในข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมว่าด้วยการทดลองในมนุษย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ปฏิญญานี้เป็นที่แพร่หลายในหมู่ผู้เกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่ ผู้ให้ทุนวิจัย กรรมการจริยธรรม ทีมงานวิจัย สถาบันวิจัย ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และอาสาสมัครวิจัย

International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects

By The Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS)

แนวทางจริยธรรมสากลสำหรับการวิจัยในมนุษย์ เป็นแนวทางสากลที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด มีหลักการสำคัญเพิ่มเติมจากปฏิญญาเฮลซิงกิที่มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิ ปลอดภัย และสุขภาพของอาสาสมัคร ให้พิจารณาถึงด้านชุมชนและพิจารณาให้มีการเอาเปรียบในกรณีศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนจากประเทศที่ร่ำรวยไปทำวิจัยในประเทศที่ยากจน

SCAN ME

สารสนเทศงานวิจัย

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่
<https://stang.sc.mahidol.ac.th/research/ethics.php>